

El papa a Rio, en 15 frases

El Sant Pare durant el seu viatge pastoral a Rio de Janeiro amb motiu de la 28a Jornada Mundial de la Joventut ha deixat molts missatges sobre com ha de ser la vida d'un cristià. Us oferim un resum.

11/08/2013

1. El missatge: “Fer un esforç per incloure tothom” [1] 2. “La nostra generació es mostrarà a l’altura de la promesa que hi ha en cada jove quan li sàpiga oferir espai” [2] 3.

Als formadors: "Manteniu l'esperança, deixeu-vos sorprendre per Déu i viviu amb alegria" [3] 4. "Abraçar [als necessitats] no és suficient" [4] 5. Davant la corrupció: "Sigueu els primers en intentar fer el bé, no habituar-vos al mal, sinó vèncer-lo amb el bé" [5] 6. Als joves: "Espero un bon embolic!" [6] 7. "He vingut per contagiar-me del vostre entusiasme" [7] 8. "Nens i ancians construeixen el futur dels pobles" [8] 9. Al Via Crucis: "Fa patir tant a Jesús la nostra incoherència" [9] 10. Als sacerdots: "No ens podem quedar enclaustrats a la parròquia" [10] 11. Als governants: "Diàleg, diàleg, diàleg" [11] 12. "No deixeu que altres siguin els protagonistes del canvi" [12] 13. "Jesús no ha dit: si voleu, si teniu temps, aneu, sinó que va dir 'Aneu i feu deixebles a tots els pobles'" [13] 14. "Val la pena comprometre's per tota la vida (...) Atreviu-vos a

ser feliços” [14] 15. “Cal fer una profunda teologia de la dona” [15] [1] *El missatge: “Fer un esforç per incloure tothom”*

“Un poble té futur si va endavant amb els dos punts: amb els joves, amb la força, perquè ho porten endavant; i amb els ancians perquè ells són els que aporten la saviesa de la vida. (...) Estem acostumats a la cultura del rebuig: amb els ancians es practica massa sovint. (...) No. Cultura de la inclusió, cultura de la trobada, fer un esforç per incloure tothom a la societat. Aquest és una mica el sentit que vull donar a aquesta visita als joves, als joves a la societat.” (Trobada amb els periodistes durant el vol a Rio de Janeiro. 23 de juliol de 2013).

[2] *“La nostra generació es mostrarà a l'altura de la promesa que hi ha en cada jove quan li sàpiga oferir espai”*

“No tinc or ni plata, però porto el més valuós que se m’ha donat: Jesús. (...) I, compte!, la joventut és el finestral per on entra el futur al món. És el finestral i, per tant, ens imposa grans reptes. La nostra generació es mostrarà a l’altura de la promesa que hi ha en cada jove quan li sàpiga oferir espai. Això significa tutelar les condicions materials i espirituals per al seu ple desenvolupament; donar-li una base sòlida sobre la que pugui construir la seva vida; garantir-li seguretat i educació perquè arribi a ser el que pugui ser, transmetre-li valors que durin i que durin i pels que valgui la pena viure; assegurar-li un horitzó transcendent per la seva set d’autèntica felicitat i la seva creativitat en el bé; deixar-li en herència un món que correspongui a la mesura de la vida humana; despertar-li les millors potencialitats per a ser protagonista del seu propi futur, i responsable del destí de tots.” (Cerimònia de benvinguda als

jardins del Palau Guanabara a Rio de Janeiro. 22 de juliol de 2013)

[3] *Als formadors: "Manteniu l'esperança, deixeu-vos sorprendre per Déu i viviu amb alegria"*

“Per a transmetre els valors als nostres joves (...) convé assenyalar tres senzilles actituds: mantenir l'esperança, deixar-se sorprendre per Déu i viure amb alegria. (...) Déu mai deixa que ens enfonsem. (...) No perdem mai l'esperança. (...) [Els joves] no necessiten només coses. Necessiten sobre tot que se'ls proposin aquests valors immaterials que són el cor espiritual d'un poble. (...) Déu mai deixa de sorprendre. (...) El cristià és alegre, mai trist. (...) El cristià no pot ser pessimista. (...) Si estem vertaderament enamorats de Cristi i sentim com ens estima, el nostre cor s'inflamarà de tanta alegria que contagiarà a tots els qui

viuen al nostre voltant”. (Santa Missa a la Basílica del Santuari de Nostra Senyora d’Aparecida de Rio de Janeiro. 24 de juliol de 2013)

[4] *”Abraçar [als necessitats] no és suficient”*

“Abraçar, abraçar. Tots hem d’aprendre a abraçar els necessitats, com sant Francesc. (...) Tots tenim necessitat de mirar l’altre amb els ulls d’amor de Crist, aprendre a abraçar els necessitats, per expressar proximitat, afecte, amor. Però abraçar no és suficient. Donem la mà a qui ho passa malament, a qui ha caigut al pou de la dependència, potser sense saber com, i diem-li: ‘Et pots aixecar, pots remuntar; et costarà, però pots aconseguir-ho si de veritat així ho vols (...) Trobaràs la mà estesa de qui et vol ajudar, però ningú pot pujar per tu’ (...) Però mai esteu sols. L’Església i moltes persones estan amb vosaltres. (...) No

us deixeu robar l'esperança". (Visita a l'Hospital de sant Francesc d'Assís de la Providència de Rio de Janeiro. 24 de juliol de 2013)

[5] *Davant la corrupció: "Sigueu els primers en intentar fer el bé, no habituar-vos al mal, sinó vèncer-lo amb el bé"*

“Quan som generosos en acollir a una persona i compartim alguna cosa amb ella —alguna cosa de menjar, un lloc a casa nostra, el nostre temps— no ens fem més pobres, sinó que ens enriqueim. (...) M’agradaria fer una crida als qui tenen més recursos, als poders públics i a tots els homes de bona voluntat compromesos en la justícia social: que no es cansin de treballar per un món més just i més solidari. (...) Que cadascú, segons les seves possibilitats i responsabilitats, ofereixi la seva contribució per a posar fi a tantes injustícies socials.

(...) Certament cal donar pa al qui té fam; és un acte de justícia. Però també hi ha una fam més profunda, la fam d'una felicitat que només Déu pot saciar. Fam de dignitat. (...) Joves, estimats joves, teniu una especial sensibilitat davant de la injustícia, però sovint us sentiu defraudats per els casos de corrupció, per les persones que, en lloc de buscar el bé comú, persegueixen el seu propi interès. A vosaltres i a tots us repeteixo: no us desanimeu mai, no perdeu la confiança, no deixeu que l'esperança s'apagui. La realitat pot canviar, l'home pot canviar. Sigueu els primers en intentar fer el bé, no habituar-vos al mal, sinó vèncer-lo amb el bé". (Visita a la comunitat de Varginha de Rio de Janeiro. 25 de juliol de 2013)

[6] Als joves: “Espero un bon embolic”

“Voldria dir una cosa: Què espero de la Jornada de la Juventut? Doncs, m'espero un bon embolic!. Que aquí hi haurà soroll, n'hi haurà. Que aquí a Río hi haurà un bon embolic. Però també a les diòcesis, vull que se surti a fora... Vull que l'Església surti al carrer, vull que ens defensem de tot allò que sigui mundà, del que sigui instal·lació, del que sigui comoditat, del que sigui clericalisme, del que sigui estar tancats en nosaltres mateixos. Les parròquies, els col·legis, les institucions són per a sortir; si no surten es converteixen en una ONG, i l'Església no pot ser una ONG. Que em perdonin els bisbes i els capellans, si alguns després us armen un embolic a vosaltres, però és el meu consell... Gràcies pel que pugueu fer. (...) Els joves han de sortir, s'han de fer valdre; els joves han de sortir a lluitar pels valors, a lluitar per aquests valors; i la gent gran que obri la boca, els ancians obrin la boca i

ens ensenyin; que transmetin la saviesa dels pobles. (...) Si us plau, no aigualiu la fe en Jesucrist!. Hi ha suc de taronja, suc de poma, suc de plàtan, però, si us plau, no prengueu suc de fe. La fe és sencera, no se'n fa suc. (...) Amb aquestes dues coses teniu el programa d'acció: Les benaurances i Mateu 25. No necessiteu llegir res més.” (Trobada amb els joves a la Catedral de San Sebastián (25 de juliol de 2013))

[7] *“He vingut per contagiar-me del vostre entusiasme”*

“Avui Jesús ens segueix preguntant: Vols ser el meu deixeble? Vols ser el meu amic? Vols ser testimoni de l’Evangeli? Al cor de l’Any de la Fe, aquestes preguntes ens conviden a renovar el nostre compromís cristià. Les vostres famílies i comunitats locals us han transmès el gran do de la fe. Crist ha crescut en vosaltres. Avui vol venir aquí per confirmar-

vos en aquesta fe, la fe en Crist viu que habita en vosaltres, però he vingut jo també per a ser confirmat amb l'entusiasme de la vostra fe. Vosaltres sabeu que en la vida d'un bisbe hi ha tants problemes que demanen solucions. I amb aquests problemes i dificultats, la fe del bisbe es pot entristir. Que lleig que és un bisbe trist. Que lleig que és. Perquè la meva fe no sigui trista he vingut aquí per contagiar-me amb el vostre entusiasme". (Festa de l'acollida dels joves al passeig marítim de Copacabana de Rio de Janeiro. 25 de juliol de 2013)

[8] *"Nens i ancians construeixen el futur dels pobles"*

"Que preciós que és el valor de la família com a lloc privilegiat per a transmetre la fe! Referint-me a l'ambient familiar voldria subratllar una cosa: avui, en aquesta festa dels sants Joaquim i Anna, es celebra, tant

a Brasil com en altres països, la festa dels avis. Que importants que són en la vida de la família per a comunicar aquest patrimoni de la humanitat i de la fe que és essencial per a tota la societat. I que important que és la trobada i el diàleg intergeneracional. Sobre tot a dins de la família. El document conclueix d'Aparecida ens ho recorda: 'Nens i ancians construeixen el futur dels pobles. Els nens perquè portaran endavant la història, els ancians perquè transmeten l'experiència i la saviesa de la seva vida'. Aquesta relació, aquest diàleg entre generacions, és un tresor que hem de preservar i alimentar". (Àngelus des del balcó central del palau de sant Joaquim de Rio de Janeiro. 26 de juliol de 2013)

[9] *Al Via Crucis: "Fa patir tant a Jesús la nostra incoherència"*

“Amb la Creu Jesús s'uneix a totes les persones que pateixen gana, en un

món que, per altra banda, es permet el luxe de llançar cada dia tones d'aliments. Amb la creu, Jesús està al costat de tantes mares i pares que pateixen al veure als seus fills víctimes de paradisos artificials, com al droga. Amb la Creu, Jesús s'uneix al qui és perseguit per la seva religió, per les seves idees, o simplement per el color de la seva pell; en la Creu, Jesús està al costat de tants joves que han perdut la confiança en les institucions polítiques perquè veuen l'egoisme i la corrupció, o que han perdut la seva fe en l'Església, i fins i tot en Déu, per la incoherència dels cristians i dels ministres de l'Evangelí. Fa patir tant a Jesús la nostra incoherència. A la Creu de Crist hi ha el patiment, el pecat de l'home, també el nostre, i Ell ho acull tot amb els braços oberts, carrega sobre la seva esquena les nostres creus i ens diu: Ànims! No la portis sol. Jo la porto amb tu i jo he vençut a la mort i he vingut a donar-te

esperança, a donar-te vida”. (Via Crucis amb els joves al passeig marítim de Copacabana de Rio de Janeiro. 26 de juliol de 2013)

[10] *Als sacerdots: “No ens podem quedar enclaustrats a la parròquia”*

“Vull reflexionar sobre tres aspectes de la nostra vocació: cridats per Déu, cridats a anunciar l’Evangeli, cridats per promoure la cultura de la trobada. (...) No és la creativitat, per més pastoral que sigui, no són les trobades o les planificacions el que assegurin els fruits, si bé ajuden i molt, sinó el que assegura el fruit és ser fidels a Jesús. (...) On estem? On Ell ens posa: a la nostra pàtria, o on Ell ens posi. Ajudem als joves a adonar-se que ser deixebles missioners és una conseqüència de ser batejats, és part essencial de l’ésser cristià, i que el primer lloc on s’ha d’evangelitzar és la pròpia casa,

l'ambient d'estudi o de treball, la família i els amics. Ajudem als joves. (...) Al confessional, a la direcció espiritual, a l'acompanyament. Sapiguem perdre el temps amb ells. (...) No ens podem quedar enclaustrats a la parròquia, a la nostra comunitat, a la nostra institució parroquial o a la nostra institució diocesana, quan hi ha tantes persones que esperen l'Evangelí. (...) Tingueu el valor d'anar contracorrent d'aquesta cultura eficientista, d'aquesta cultura de l'arraconament. La trobada i l'acollida de tots, la solidaritat, és una paraula que l'estan amagant en aquesta cultura, gairebé una mala paraula, la solidaritat i la fraternitat són elements que fan vertaderament humana la nostra civilització". (Santa Missa amb els bisbes de la JMJ a la catedral de Sant Sebastià de Rio de Janeiro. 27 de juliol de 2013)

[11] *Als governants: “Diàleg, diàleg, diàleg”*

“Som responsables de la formació de les noves generacions, ajudar-les a ser capaces en economia i política, i fermes en els valors ètics. El futur exigeix avui la tasca de rehabilitar la política, rehabilitar la política, que és una de les formes més altes de caritat. El futur ens exigeix també una visió humanista de l'economia i una política que aconsegueixi cada vegada més i millor la participació de les persones, eviti l'elitisme i eradiqui la pobresa. Que a ningú li manqui el necessari i que s'asseguri a tots dignitat, fraternitat i solidaritat: aquest és el camí proposat. (...) A més de l'humanisme integral que respecti la cultura original i la responsabilitat solidària, considero fonamental per afrontar el present el diàleg constructiu. Entre la indiferència egoista i la protesta violenta sempre hi ha una opció

possible: el diàleg. (...) La convivència pacífica entre les diferents religions es veu beneficiada per la laïcitat de l'Estat, que, sense assumir com a pròpia cap posició confessional, respecta i valora la presència de la dimensió religiosa a la societat, afavorint les seves expressions més concretes. Quan els líders dels diversos sectors em demanen consell, la meva resposta sempre és la mateixa: Diàleg, diàleg, diàleg.” (Trobada amb els dirigents de Brasil al Teatre Municipal de Rio de Janeiro. 27 de juliol de 2013)

[12] “*No deixeu que altres siguin els protagonistes del canvi*”

“Estimats joves, el Senyor us necessita. (...) Jo sóc un jove, una jove, atontat? O som com el terreny pedregós: acollim a Jesús amb entusiasme, però som inconstants davant les dificultats, no tenim el valor d'anar a contracorrent.

Cadascú contestem al nostre cor.
Tinc valor o sóc covard? O som com
el terreny espinós: les coses, les
passions negatives sufoquen en
nosaltres les paraules del Senyor. (...) Jo reso? Cadascú es contesta. Jo parlo
amb Jesús? O tinc por al silenci.
Deixo que l'Esperit Sant parli al meu
cor? Jo li pregunto a Jesús: Què vols
que faci? Què vols de la meva vida?
Això és entrenar-se. Pregunteu-li a
Jesús, parleu amb Jesús". (...) Nois i
noies, si us plau: no us poseu a la cua
de la història. Sigueu-ne
protagonistes. Jugueu endavant.
Xuteu endavant, construïu un món
millor. Un món de germans, un món
de justícia, d'amor, de pau, de
fraternitat, de solidaritat. Jugueu
sempre endavant. (...) El teu cor, cor
jove, vol construir un món millor.
Segueixo les notícies del món i veig
que hi ha molts joves, en moltes parts
del món , que han sortit als carrers
per expressar el desig d'una
civilització més justa i fraterna. Els

joves al carrer. Són joves que volen ser protagonistes del canvi. Si us plau, no deixeu que altres siguin els protagonistes del canvi. Vosaltres sou els qui teniu el futur, vosaltres....”
(Vigília d’oració amb els joves. 27 de juliol de 2013)

[13] “*Jesús no ha dit: si voleu, si teniu temps, aneu, sinó que va dir ‘Aneu i feu deixebles a tots els pobles’*”

“Què ens diu avui el Senyor? Tres paraules: Aneu, sense por, per a servir. (...) Però compte! Jesús no ha dit: si voleu, si teniu temps aneu, sinó que va dir: ‘Aneu i feu deixebles a tots els pobles’. (...) On ens envia Jesús? No hi ha fronteres, no hi ha límits: ens envia a tothom. (...) Ens envia junts. Estimats joves, sentiu la companyia de tota l’Església i també la comunió dels sants, en aquesta missió. (...) Evangelitzar és donar testimoni en primera persona de

l'amor de Déu, és superar els nostres egoismes, és servir inclinant-nos a netejar els peus dels nostres germans tal i com va fer Jesús. (...) El papa compta amb vosaltres". (Santa Missa de la JMJ de Rio de Janeiro. 28 de juliol de 2013)

[14] “*Val la pena comprometre’s per tota la vida (...) Atreviu-vos a ser feliços*”

“En la cultura de la provisionalitat, d’allò relatiu, molts prediquen que el que és important és ‘gaudir’ el moment, que no val la pena comprometre’s per a tota la vida, fer opcions definitives, ‘per sempre’, perquè no se sap què passarà demà. Jo, en canvi, us demano que sigueu revolucionaris, us demano que aneu contracorrent; sí, en això us demano que us rebel·leu contra aquesta cultura d’allò provisional, que, en el fons, creu que no sou capaços d’assumir responsabilitats, creu que

no sou capaços d'estimar de veritat.
Jo confio en vosaltres, joves, i
demano per vosaltres, atreviu-vos a
'anar contracorrent'. I atreviu-vos
també a ser feliços". (Trobada amb
els voluntaris de la JMJ a Rio de
Janeiro. 28 de juliol de 2013)

**[15] “*Cal fer una profunda teologia
de la dona*” [15]**

“Sobre la participació de les dones a
l'Església no podem limitar-nos a les
dones escolanet, la presidenta de
Càritas, a la catequista... cal fer una
profunda teologia de la dona. (...)
Sobre l'ordenació de les dones
l'Església ha parlat i ha dit no. Ho va
dir Joan Pau II amb una formulació
definitiva. Aquesta porta està
tancada. Però sobre això vull dir-vos
una cosa: la Verge Maria era més
important que els apòstols i els
bisbes i que els diaques i els
sacerdots”. Per altra banda també va
parlar sobre les persones

homosexuals :“Si una persona gai busca al Senyor, qui sóc jo per a jutjar-la?”; “En un lobby no tots són bons, però si una persona és gai, busca al Senyor i té bona voluntat, qui sóc jo per jutjar-la? El Catecisme de l'Església Catòlica explica i diu que no s'han de marginar a aquestes persones i que han de ser integrades en la societat. (Amb els periodistes, a l'avió, de tornada de la JMJ de Rio de Janeiro. 28 de juliol de 2013)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/el-papa-a-rio-
en-15-frases/](https://dev.opusdei.org/ca/article/el-papa-a-rio-en-15-frases/) (18/08/2025)